

Jansen

overwegende dat:

- de vier publieke energiebedrijven, waaronder Essent, van nationaal belang zijn;
- de aandeelhouders van Essent op 28 juni 2008 een besluit willen nemen over opschaling gevolgd door privatisering van het bedrijf;
- de commissie Publiek Aandeelhouderschap Energiebedrijven naar verwachting begin juli pas haar advies uitbrengt;

van mening dat een eventueel verkoopbesluit pas dient plaats te vinden na zorgvuldige afweging van alle alternatieven, kennisneming van het advies van de commissie-Kist en een volwaardig publiek debat;

verzoekt de regering om:

- al het mogelijke in het werk te stellen om overhaaste besluitvorming door de publieke aandeelhouders te voorkomen;
- afspraken te maken met betrokken provincies en gemeenten over een zorgvuldig besluitvormingstraject, met inbegrip van een tijdpad en de te onderzoeken alternatieven;
- de Kamer op zo kort mogelijke termijn te informeren over uitkomsten van bovengenoemde acties,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door het lid Jansen. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 59 (31200-XIII).

De heer **Samsom** (PvdA): De motie is dermate onduidelijk dat ik er een verhelderende vraag over wil stellen.

De **voorzitter**: U kunt een toelichtende vraag stellen, maar ik wil geen debat.

De heer **Samsom** (PvdA): De regering wordt verzocht al het mogelijke te doen. Hoort daarbij het maken van een wet? Hoort daarbij het stopzetten van het Provinciefonds?

De **voorzitter**: Uw punt is duidelijk. U wilt weten wat er wordt bedoeld.

De heer **Jansen** (SP): Ik heb tijdens het debat een aantal zaken genoemd dat de regering zou kunnen doen. Dit geldt voor zowel de minister van Economische Zaken als de minister van Financiën. Ik heb dus aangegeven in welke richting ik denk. "Al het mogelijke" geeft enige ruimte. Ik wil meer inzet dan nu wordt getoond.

De **voorzitter**: Dat lijkt mij een duidelijk antwoord. De staatssecretaris kan direct antwoorden zodra zij beschikt over de motie. Ach, ik bedoel de minister, hoe kan ik dat nu zeggen. U ziet er ook echt uit als een minister.

Minister **Van der Hoeven**: Voorzitter. Wij hebben hierover uitvoerig van gedachten gewisseld in het debat dat net is afgerond. Ik ontraad het aannemen van deze motie. Op de eerste plaats omdat een verzoek wordt gedaan dat ik niet kan waarmaken, namelijk om al het

mogelijke te doen om overhaaste besluitvorming door de publieke aandeelhouders te voorkomen. Ik heb die machtspositie niet. Ik heb aangegeven wat ik wel zal doen. Ik zal op 19 juni aanstaande overleggen met de aandeelhouders van zowel Essent als Nuon.

Bij de Kamer ligt de ministeriële regeling over de splitsingsplannen voor. In de splitsingsplannen moet worden aangegeven hoe het netbeheer wordt gewaarborgd. Daarover moet ik een besluit nemen. Dat gebeurt. Verder heb ik aangegeven dat ik het advies van de commissie-Kist afwacht en vervolgens de Kamer zal informeren wat het standpunt van de regering is over onder andere het element publiek aandeelhouderschap. Ook heb ik aangegeven dat ik na 19 juni aanstaande de Kamer zal informeren over de uitkomsten van het debat.

De motie is inderdaad erg onduidelijk. Er staat een aantal aannamen in die de heer Jansen ook in het debat aan de orde heeft gesteld en waarvan ik heb aangegeven dat ik ze niet overneem. Om die reden kan ik niet anders doen dan het aannemen van de motie ontraden.

De **voorzitter**: U staat helemaal niet ingeschreven, mijnheer Vendrik. Heel kort dan.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dat had ik misschien moeten doen, mijn excuses daarvoor. Ik heb wel deelgenomen aan het debat.

De **voorzitter**: Ik probeer een beetje te plannen wie er allemaal zijn. Gaat uw gang.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Het politiek advies van de minister verbaast mij een beetje. Ik had vanochtend begrepen dat ook het kabinet het niet handig, niet wenselijk acht dat provincies of gemeenten op dit moment overgaan tot overhaaste verkoop van aandelen. Daarover zijn wij het eens. Wij zijn allemaal van mening dat er een ordelijke procedure moet worden gevolgd; dat geldt ook voor de heer Jansen. Dan zou toch het politiek oordeel moeten luiden dat de motie overbodig is?

Minister **Van der Hoeven**: Dat oordeel zou ik ook liever gegeven hebben, maar er staat een aantal zaken in de motie die wij vanochtend niet hebben afgesproken. Daarom geef ik dit advies. De strekking van de motie – en dan kom ik bij de heer Vendrik – is dat publiek aandeelhouderschap van belang is. Dus: bezint, eer ge begint en neem pas een besluit als je alles hebt overwogen en er een democratisch besluit in de provincie is genomen. Natuurlijk deel ik dat, maar dat staat niet in de motie.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De stemming over de motie is bij aanvang van de middagvergadering.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 3 juni 2008 over de **Raad Vervoer, Telecommunicatie en Energie (VTE-Raad)**.

De heer **Zijlstra** (VVD): Mevrouw de voorzitter. Morgen komt de VTE-Raad bijeen. Dan zal er ook worden

Zijlstra

gesproken over de vraag hoe een emissiehandelssysteem in Europa zal worden opgezet, althans als er geen systeem op wereldschaal komt, en hoe energie-intensieve bedrijfstakken dan kunnen worden gecompenseerd om te voorkomen dat ze door een concurrentienadeel uit Europa vertrekken en daardoor zogenaamde "carbon leakage" ontstaat. Naar onze mening horen die besluiten bij elkaar. Op het moment dat je besluit tot een emissiehandelssysteem, moet op hoofdlijnen duidelijk zijn hoe dat systeem eruit ziet, welke bedrijfstakken voor compensatie in aanmerking komen en hoe dat zal worden vormgegeven. Daarom stel ik de volgende motie voor:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat het ontbreken van een mondiaal veiligheidsysteem leidt tot een aanzienlijk concurrentienadeel voor energie-intensieve bedrijfstakken binnen Europa en dat toepassing van een Europees emissiehandelssysteem (ETS) daarom kan leiden tot zogenaamde "carbon leakage";

overwegende dat de instelling van een Europees emissiehandelssysteem daarom vergezeld dient te gaan van compensatiemaatregelen ten behoeve van de energie-intensieve bedrijfstakken;

overwegende dat de Europese Commissie de besluitvorming over het Europees emissiehandelssysteem lijkt te willen loskoppelen van besluitvorming over de compensatiemaatregelen;

verzoekt de regering, er zorg voor te dragen dat besluitvorming over een Europees emissiehandelssysteem niet wordt losgekoppeld van besluitvorming over compensatiemaatregelen voor de energie-intensieve bedrijfstakken en deze als één samenhangend pakket te beschouwen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter: Deze motie is voorgesteld door de leden Zijlstra en Neppéus. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 162 (21501-33).

Minister Van der Hoeven: Mevrouw de voorzitter. Het onderwerp dat de heer Zijlstra aanhaalt, de positie van de energie-intensieve industrie die kan worden geconfronteerd met ongelijke concurrentienadelen, is erg belangrijk. Dit is ook een onderwerp in de discussie over het veiligheidsysteem. De beste oplossing is natuurlijk een wereldwijd akkoord. Dat moeten wij volgend jaar in Kopenhagen bereiken want dan ontstaat er een wereldwijd level playing field. Dit is er echter nog niet. Zolang zo'n akkoord er nog niet is, moet er een oplossing worden gevonden voor die sectoren die last hebben van carbon leakage, wat wil zeggen dat de

bedrijven naar elders verdwijnen omdat ze daar gemakkelijker kunnen produceren en ze geen last hebben van het emissiehandelssysteem. Wij zijn dan onze industrie kwijt en er ontstaat extra CO₂. Dat moeten wij niet hebben.

De Europese Commissie heeft hiervoor een opening gegeven in de voorstellen. In 2010 wordt vastgesteld om welke sectoren het gaat en in 2011 wordt bepaald wat er voor die sectoren moet gebeuren. Ik ben het met de heer Zijlstra eens dat dit te laat is. De industrie moet eerder duidelijkheid krijgen. Ik heb dit meermalen gezegd. Ook collega's van andere lidstaten denken hier zo over. Je kunt dit in stappen doen. De eerste stap bestaat uit zo snel mogelijk vaststellen volgens welke criteria de sectoren kunnen worden geselecteerd die mogelijk last hebben van "carbon leakage". De tweede stap bestaat uit het opstellen van een lijst met sectoren op basis van die criteria. Dat zal niet gemakkelijk zijn. U kunt zich het gevecht om wel of niet op die lijst te komen wel voorstellen. Hoe je met de sectoren omgaat, moet je pas beslissen na de conferentie in Kopenhagen; dan is duidelijk of er een mondiaal akkoord is.

Nu vraagt de heer Zijlstra om het besluit over het ETS niet los te koppelen van het besluit over een oplossing voor "carbon leakage", zodat bedrijven helderheid krijgen. Ik ben het daarmee eens; ik wil dat ook. In het voorstel van de Commissie is die aanpak opgenomen, inclusief opties voor compensatie. Het moet worden uitgewerkt. Ik heb zojuist gezegd op welke wijze het tijdspad van de Commissie versneld kan worden. Ik span mij daarvoor in en ik beschouw de motie van de heer Zijlstra als steun hiervoor.

De voorzitter: Dan zijn wij aan het einde van dit VAO. Mijnheer Zijlstra?

De heer Zijlstra (VVD): Als de minister de motie zo ruimhartig feitelijk overneemt, dan trek ik haar in.

De voorzitter: Aangezien de motie-Zijlstra/Neppéus (21501-33, nr. 162) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van de beraadslaging meer uit.

De beraadslaging wordt gesloten.

De vergadering wordt van 12.54 uur tot 13.10 uur geschorst.

De voorzitter: Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Irrgang en Smilde.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde is de voortzetting van het **debat** over **de gang van zaken rond de brief over pre-implantatie genetische diagnostiek**.

De voorzitter: Mevrouw Ouwehand laat zich verontschuldigen.

Staatssecretaris **Bussemaker:** Voorzitter. De meeste